



## Joan Pericot i Prats

(1870 - 1944)

Nat a Torroella de Montgrí el 18 d'abril de 1870, Joan Pericot cursà el batxillerat a l'Institut de Figueres. Més tard, a la Universitat de Barcelona, es llicencià en Farmàcia i en Ciències Físico-Químiques. Ingressà al cos de Sanitat Militar, secció de Farmàcia, el 1896. Tot seguit fou destinat a Cuba, i retornat després a la Península serví en diversos càrrecs als hospitals i farmàcies militars de Girona i Barcelona. Arribà a coronel de Farmàcia Militar.

Era admirable en ell un esperit molt selecte i equànim, català de soca i arrel. Apassionat per les coses de la Natura, li professava culte predilecte. Arribem a sospitar que aquest culte, exorbitat per la luxúria de la vegetació tropical, que ell contemplà embadalit a les Antilles, esmussà les seves aptituds per a altres més delicades empreses naturalistes de les nostres latituds. Les seves activitats ací, i dins del nostre cercle, foren primordialment d'ordre docent, com a professor ajudant i després auxiliar dels Instituts de Segon Ensenyament de Girona i Barcelona; en aquest darrer exercí el seu càrrec fins que fou jubilat, el 1940. Foren molts els seus deixebles a qui encomanà l'entusiasme per les Ciències Naturals. I finalment, i això bastaria per a no perdre'l de vista en el nostre clos, fou el pare d'aquest gran inquiet de la paleobiologia humana amb ribets de botànic que és Lluís Pericot i Garcia.

Era membre de la INSTITUCIÓ, amb caràcter de mineralogista, des de 1932. Morí a Barcelona el 25 de març de 1944. Descansi en pau l'amic inoblidable. — FONT i QUER.